

Sygn. akt IV U 39/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2017 roku w Ś.

odwołania **D. K.**

od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oddział (...) we W.

w sprawie GO – (...), znak (...)(...)z dnia 15.12.2016 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) we W. GO – (...), znak (...)(...)z dnia 15.12.2016 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi D. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej w dniu (...) i jego wypłaty w kwocie 2.340,00zł (dwa tysiące trzysta czterdzieści złotych) odpowiadający 3% długotrwałemu uszczerbkowi na zdrowiu.

UZASADNIENIE

Powód D. K. wniósł odwołanie od decyzji KRUS Oddział (...) we W. z dnia 15 grudnia 2016 roku odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległ w dniu (...) roku podnosząc, że w chwili wypadku wykonywał prace związane z prowadzeniem działalności rolniczej.

W odpowiedzi na pozew pozwana KRUS Oddział (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania w całości. W uzasadnieniu podniosła, że zdarzenie z dnia (...) roku nie jest wypadkiem przy pracy rolniczej.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi gospodarstwo rolne i z tego tytułu podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. W zakresie prowadzonego gospodarstwa rolnego powód min. prowadzi hodowlę koni. Od dnia 20 stycznia 2016 roku powód prowadzi także działalność gospodarczą „Turystyka konna u L.”, świadcząca usługi w zakresie nauki jazdy konnej.

W dniu (...) roku około godziny 14:30 powód w ramach prowadzonego gospodarstwa rolnego prowadził po pastwisku konie. Kiedy byli na stromym zboczu koń prowadzony przez powoda poderwał się i pociągnął go, na skutek czego powód stracił równowagę i upadł na ziemię, doznając złamania dwukostkowego podudzia lewego.

Dowód:

- akta KRUS – w załączeniu

- opinia biegłego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia 17.03.2017r. k 16 – 17.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2016 roku KRUS Oddział (...) we W. odmówił powodowi prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej w dniu (...) roku, nie uznając zdarzenia za wypadek przy pracy.

Dowód:

- decyzja KRUS w aktach ubezpieczonego - w załączeniu.

Stały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 3%.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia 17.03.2017r. k 16 – 17.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie należy uznać za zasadne.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłego.

Zgodnie z art. 10 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U 2015/704) jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. Jednorazowe odszkodowanie nie przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli spowodował wypadek umyślnie albo wskutek rażącego niedbalstwa (art. 10 ust. 2 pkt 1 tejże ustawy).

Za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności:

- 1) na terenie gospodarstwa rolnego, które ubezpieczony prowadzi lub w którym stale pracuje, albo na terenie gospodarstwa domowego bezpośrednio związanego z tym gospodarstwem rolnym,
- 2) w drodze ubezpieczonego z mieszkania do gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, albo w drodze powrotnej,
- 3) podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności,
- 4) w drodze do miejsca wykonywania czynności, o których mowa w pkt 3, albo w drodze powrotnej (art. 11 ust 1 tejże ustawy).

Strona pozwana nie kwestionowała faktu wypadku powoda, jednakże poniosła, że przedmiotowe zdarzenie nie było wypadkiem przy pracy rolniczej, bowiem prowadzona przez powoda pozarolnicza działalność gospodarcza wymaga codziennego obrządku w tym karmienia koni celem stałej gotowości do świadczenia usług w ramach tej działalności.

Sąd uznał, iż wbrew stanowisku organu rentowego zdarzenie z dnia (...) roku spełnia ustawowe przesłanki wypadku przy pracy rolniczej określone w art. 11 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, bowiem zaistniały łącznie trzy przesłanki: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna powodująca uraz oraz związek z pracą. W

tym miejscu wskazać należy, że w przypadku prowadzonej przez powoda działalności rolniczej w zakresie hodowli koni, gdzie dodatkowo prowadzi działalność pozarolniczą polegającą na agroturystyce i nauce jazdy konnej, czasami nie sposób całkowicie rozdzielić tych działalności. O ile bowiem przyjmowanie gości, czy prowadzenie zajęć nauki jazdy konnej jest działalnością niezwiązaną z rolnictwem, o tyle hodowla koni i wszelkie czynności z tym związane, jak np. wypas – podczas którego powód uległ wypadkowi - są typowe dla działalności rolniczej prowadzonej przez powoda w ramach gospodarstwa rolnego. Jak podniósł powód w odwołaniu – z tytułu prowadzonej hodowli koni powód otrzymał dopłaty rolne, ma program środowiskowy i plan wypasu koni. Z przedłożonych dokumentów nie wynika, żaby do zdarzenia doszło w trakcie wykonywania czynności związanych z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej, lecz w trakcie wykonywania codziennych prac związanych z hodowlą zwierząt – przeprowadzania koni z jednego pastwiska na drugie.

Zdaniem Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy zdarzenie z dnia (...) roku nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej, a co wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie.

W myśl art. 13 ust 1 jednorazowe odszkodowanie ustala się dla ubezpieczonego w wysokości proporcjonalnej do określonego procentowo stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia 17.03.2017 roku stały uszczerbek na zdrowiu powoda wywołany wypadkiem z dnia (...) roku wynosi 3%.

Opinia biegłego specjalisty z zakresu chirurgii ogólnej jest jasna, rzetelna, wnikliwa i w pełni wiarygodna. Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę w tym zakresie, stąd wnioski z niej wypływające Sąd przyjął za własne.

W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym w okresie od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 31 marca 2017 r., tj. 780 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji jak w punkcie I sentencji wyroku.